

Dosarul nr. 2ra-1282/20

Instanța de fond: Judecătoria Chișinău, sediul Centru, judecător – R. Pascari

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău, judecători – L. Bulgac, V. Sîrbu, V. Buhnaci

Î N C H E I E R E

21 octombrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

președintele completului, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de APLP 53/422, prin intermediul administratorului Nemțanu Dumitru,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Munteanu Zinaida către APLP 53/422 cu privire la obligarea aplicării ștampilei asupra actului de recepție finală,

împotriva deciziei din 03 iunie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost admis apelul declarat de Munteanu Zinaida, casată hotărârea din 06 noiembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, fiind pronunțată o nouă hotărâre de admitere a acțiunii,

c o n s t a ț ă:

La 14 noiembrie 2018, Munteanu Zinaida s-a adresat cu cerere de chemare în judecată către APLP 53/422 cu privire la obligarea aplicării ștampilei asupra actului de recepție finală.

În motivarea cererii de chemare în judecată a invocat că, la 03 octombrie 2018, s-a adresat către APLP 53/422 cu cerere privind recunoașterea dreptului său, care constă din aplicarea ștampilei APLP 53/422 pe Actul de recepție finală nr. 1/01 din 05 ianuarie 2018.

La 02 noiembrie 2018, APLP 53/422 a eliberat răspunsul nr. 03 la cererea sa, prin care a refuzat de a recunoaște dreptul său pretins, prin refuzarea aplicării ștampilei pe Actul de recepție finală.

Potrivit reclamantei, recunoașterea dreptului pentru aplicarea ștampilei de către APLP 53/422 pe actul de recepție finală, se întemeiază pe faptul că obiectivul actului de recepție finală nr. 1/01 din 05 ianuarie 2018, este construcția unei anexe supraetajate la apartamentul nr. 9 din cadrul blocului de locuit D-P4E, situat în mun. Chișinău, str. XXXXXXXX, 54, cu nr. cadastral XXXXXXXX.105.01.009. Totodată s-a indicat că lucrările au fost executate conform autorizației de construire nr. 48-

c/13 din 15 aprilie 2013, iar potrivit raportului de expertiză tehnică nr. 004 din 03 ianuarie 2018 privind starea tehnică a imobilului, eliberat de expertul Nicolae Pruteanu, acesta corespunde documentelor normative.

Astfel, în pct. 6¹ al actului de recepție finală este descris obiectul recomandat de către comisie spre recepție, actul fiind semnat de către toți membrii comisiei, în afară de reprezentantul APLP 53/422, fapt care duce la încălcarea dreptului reclamantei.

În așa mod, prin refuzul din 02 noiembrie 2018, primit de la APLP 53/422, se menționează că, în baza Hotărârii Guvernului nr. 285 din 23 mai 1996, investitorul poate invita la lucrările de recepție alte persoane, respectiv APLP 53/422 a invocat că alte persoane nu au fost invitate.

Reclamanta consideră că, prevederea dată nu este una obligatorie, or sintagma „poate invita alte persoane” este la alegerea investitorului, astfel norma dată nu a fost încălcată de către reclamantă.

În ceea ce privește argumentele APLP 53/422 precum că era necesar de efectuat pre construcția încăperii, dar nu o construcție separată, argumentul că Actul de recepție finală a fost modificat de câteva ori, reclamanta a indicat că acestea sunt doar niște motive formale, care nu au o forță/probă juridică și, astfel, în mod intenționat îi încalcă drepturile.

Prin hotărârea din 06 noiembrie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, acțiunea a fost respinsă.

Prin decizia din 03 iunie 2020 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul declarat de Munteanu Zinaida, casată hotărârea din 06 noiembrie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, fiind pronunțată o nouă hotărâre de admitere a acțiunii.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a conchis că refuzul APLP 53/422 de a semna și a aplica ștampila pe Actul de recepție finală, este unul lipsit de temei. Totodată, instanța a reținut că, la 06 iulie 2012, Primăria mun. Chișinău a eliberat certificatul de urbanism pentru proiectare în privința unei anexe supraetajate la apartamentele 8, 9, 23, 24, 50, 51, 62, 63, 83, 84, din str. XXXXXXXX, 45, mun. Chișinău. Ulterior, la 15 aprilie 2013, Primăria mun. Chișinău, în baza certificatului de urbanism pentru proiectare menționat, a eliberat autorizația de construire nr.48-c/13 din 15 aprilie 2013. Iar, potrivit actului de recepție finală nr.1/01 din 05 ianuarie 2018, obiectivul fiind construcția unei anexe supraetajate la apartamentul nr. 9 din cadrul blocului de locuit D+P+4E, s-a permis recepția finală.

La 22 iulie 2020, APLP 53/422, prin intermediul administratorului Nemțanu Dumitru, a declarat recurs împotriva deciziei din 03 iunie 2020 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia cu pronunțarea altei hotărâri.

În motivarea recursului a invocat faptul că instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material, nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, a apreciat arbitrar probele prezentate de către participanții la proces, iar concluziile instanței sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii. Astfel, aceste încălcări ale instanței de apel au dus la soluționarea greșită a litigiului.

La 18 august 2020, Munteanu Zinaida a înregistrat o referință la cererea de recurs, prin care a solicitat respingerea acestuia.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele pricinii și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de APLP

53/422, prin intermediul administratorului Nemțanu Dumitru, este neîntemeiat și urmează a fi declarat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a recursului este de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Alineatul (2) al aceluiași articol prevede că termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Potrivit materialelor cauzei, decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 03 iunie 2020 și expediată participanților la proces la 07 iulie 2020 (f.d. 96), însă la materialele cauzei nu există înscrisuri care să probeze momentul recepționării acesteia de către recurentă. Astfel, având în vedere faptul că recursul declarat împotriva deciziei din 03 iunie 2020 a Curții de Apel Chișinău a fost înregistrat la 22 iulie 2020, în conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, acesta se consideră declarat în termen.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al din Codul de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de recurentă nu pot duce la admisibilitatea recursului, or, acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 din Codul de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel. În acest context este de menționat faptul că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentei cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Abordarea recurenței, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acesteia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de APLP 53/422, prin intermediul administratorului Nemțanu Dumitru.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de APLP 53/422, prin intermediul administratorului Nemțanu Dumitru.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul

Svetlana Filincova,

Judecătorii

Galina Stratulat,

Iurie Bejenaru